

Vigyen haza egy darab Menházat!

Elkészültek hűtőmágnesek, három különböző fényképpel. Ha külföldre utazik, ha vendégei jönnek, lepje meg őket egy kis darab zsidó Komárommal. A kerámia mágnesek beszerezhetőek a KZSH titkárságán. Érdeklődjön személyesen vagy e-mailben a kile@menhaz.sk címen. Egy darab mágnes ára 1,5 EUR, mindhárom megvásárlása esetén az ár 3,5 EUR. Postai küldés esetén a postázási díjat és a csomagolás költségét felszámítjuk.

Chanuka és emléktábla-avatás

A Komáromi Zsidó Hitközség ezúton hív meg minden érdeklődőt a Shalom klub chanukai összejövetelére, melyre **2012. december 9-én, vasárnap 14:30-kor** kerül sor a Menházban.

Program:

A komáromi rabbik emléke – emléktábla-avatás a zsinagógában (Támogató: Külügyminisztérium – Magyarország).

Chanukai ünnepi Shalom klub, gyertyagyújtás, fánkevés, trendeli. Az ünnepről Riszovannij Mihály szól. A gyertyagyújtást Nógrádi Gergely, a buda-

pesti Frankel zsinagóga kántora, operarénes vezeti.

A programban közreműködnek: Jókai Ágnes, a pozsonyi Színművészeti Főiskola hallgatója, Hernandez Franco Vivien és Szurcsík Ádám, a komáromi Selye János Gimnázium tanulói, a Debreceni Zsidó Hitközség Kardos Albert Szavalóversenyének győztesei, Spátay Adriana tanárnő vezetésével.

A gyermekeket meglepetéssel várjuk! Ünnepeljünk együtt! ■

-pt-

A Komáromi Zsidó Hitközség szolidaritását fejezi ki Izrael népével. Rendezvényeinken közösen imádkozunk a mielőbbi békéért!

Minden Kedves Olvasónknak boldog chanukát kívánunk!

Zsinagógai textilek cseréje

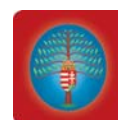
A Komáromi Zsidó Hitközség 2013-ban szeretné lecserélni a zsinagóga textiljeit. A rendszerváltás időszakától felújítottuk a zsinagógát, de a textilek (parochet- tóraszekrény függöny), a bima (tóraolvasó asztal) és az omed (előimádkozói pulpitus) elvesztett textiljeit eddig csak ideiglenesen sikerült pótolni. A KZSH pályázati források mellett adományokat is vár, hogy Izraelből minél hamarabb megrendelhessek a bársony textíliákat, melyeket külön nekünk készítenek majd a szakemberek. Támogatásukat a KZSH titkárságán vagy a lap 2. oldalán található bankszámlaszámokon várjuk. A közlemény rovatba a textil szót kérjük beírni. ■

Chanuka ünnepe

Chanuka ünnepe az idén december 8-án, szombat este, a Shabat kimenetele után kezdődik (első gyertyagyújtás). A második gyertyát 9-én vasárnap közösen gyújtjuk meg a Menházban. A hetedik gyertyát 14-én pénteken, a shabati gyertyák előtt kell meggyújtani. Az utolsó, nyolcadik gyertyagyújtás december 15-én, a szombat kimenetele után van. Az ünnep 16-án, vasárnap ér véget. Chag Sameach! ■

Támogatónk

Nemzeti
Kulturális
Alap

Tetőfelújítás – Eötvös utca 9.

A Komáromi Zsidó Hitközség újabb nagy lépést tett ingatlanjai állapotának javítása érdekében. Speciális technikával a napokban teljesen megújult az Eötvös utca 9. teteje. A munkák során lebontották a nem használt antennákat és kéményeket is. A korábbiakban problémát okoztak a rendszeres beázások az előregedett palateton. Szerencsére az elmúlt évek bérleti díjai most lehetővé tették a tél beállta előtt a munkák elvégzését. Terveink szerint hamarosan sor kerülhet a háború óta még nem rekonstruált homlokzat felújítására is. Az épület alagsorában továbbra is bérbeadó az egykori kárpitos műhely (teljes felújítást igényel). Érdeklődni a titkárságon és a kile@menhaz.sk címen lehet. ■

Dr. Domán István főrabbi úr 90 éves

Kerek születésnapját ünnepelt november 17-én a budapesti Hunyadi téri zsinagóga főrabija, dr. Domán István ekkor volt 90 éves. Többször járt nálunk körzetének tagjaival. Mazl Tov! Bis 120! ■

Kérjük a támogatását!

Kedves Olvasónk! Kérjük, lehetősége szerint támogassa a Komáromi Zsidó Hitközség programjait, a HH megjelenését, épületeink, temetőnk felújítását.

2008. január 1-től támogatását az alábbi bankszámlaszámokra küldheti (támogatás személyesen a KZSH titkárságán és csekken is lehetséges):

Belföldi átutalás Szlovákiából:

26384962/0900 – Slovenská sporiteľňa vagy
10103804/5200 – OTP Slovakia

Nemzetközi átutalás külföldről:

A KZSH címe: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovakia

IBAN: SK0609000000000026384962 SWIFT: GIBASKBX

Bakunk címe: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno vagy

IBAN: SK5252000000000010103804 SWIFT: OTPVSKBX

Bankunk címe: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Köszönjük!

Magyarországi olvasóink figyelmébe: Kedves Olvasónk!

Kérjük, hogy az egyházaknak adható személyi jövedelemadója 1 százalékát a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége részére ajánlja fel a 0358-as technikai számon. A MAZSIHISZ rendszeresen támogatja a KZSH munkáját!

Külföldi olvasóink figyelmébe: Támogathat már Paypalon keresztül is!

A Komáromi Zsidó Hitközség megnyitotta Paypal számláját, adományait az alábbi címre küldhetik: help@menhaz.sk

Faliújság rövid hírek

✧ A HH-t, a Shalom klubot és a KZSH-t támogatták: anonimitásukat kérő adományozók. Köszönjük!

✧ A KZSH meghívást kapott az Észak- és Dél-Komáromi Rotary Klubba. A társaság novemberi összejövetelén közösségünk tevékenységéről Paszternák Tamás számol be.

✧ Októberben pályázati támogatásokból újabb könyveket szereztünk be a Spitzer Béla Kiskönyvtár számára.

✧ A következő naptári év előkészítéseként benyújtottuk 2013. évi pályázatainkat, melyek eredményétől függ majd, hogy milyen programokat szervezhetünk jövőre.

✧ Megkezdtük az 2012. évi pályázataink elszámolását.

✧ A Menház épületén a nyári csőtörés után repedések keletkeztek, ezek helyreállítására most kerül sor.

BIG 75!

A közelmúltban ünnepelte 75. születésnapját rendszeres olvasónk, Benedek **István Gábor neves író**, aki korábban már vendégeskedett nálunk Komáromban. Minden jót, egészséget és további alkotókedvet kívánunk! ■

Macesz Pészachra

December 15-ig várjuk megrendeléseiket (e-mail: menhaz@menhaz.sk, tel: 035/7731-224) a jövő évi Pészachra. Továbbra is rendelhető macesz, maceszliszt, borok. ■

Hitközségi Híradó (Spravodaj) – a Komáromi Zsidó Hitközség lapja (mesačník ŽNO v Komárne). Alapítva 5756-ban (1996), **főszerkesztő** – séfredaktor: Paszternák Tamás (tamas.paszternak@menhaz.sk), Paszternák András (andras.paszternak@menhaz.sk), **munkatársak** – spolupracovníci: Haas Judit, Mgr. Piczek Ferenc, **tördelőszerkesztő** – grafická úprava: Saláth Richárd, **olvasószerkesztő** – jazyková korektúra: Vadász Magda (Budapest), Paszternákné Kertész Zsuzsanna (Komárom), Katarína Potoková (Nitra), **nyomtatás** – tlač: Nec-arte Kft., Komárom, a **KZSH címe** – adresa ŽNO: Židovská náboženská obec, Eötvösa 15, 945 01 Komárno, Slovakia, tel.: 00421/35/7731-224, e-mail: kile@menhaz.sk, tel.:/fax: 00421/35/7725-355. **Regisztrációs szám**: EV 3424/09. **ISSN** 1337-091x. Alapítva 5756-ban. Realizované s finančnou podporou Úradu vlády SR – program Kultúra národostných menšín 2012. **Lapunk Önnek készült, kérjük ne dobja el!**

Négy nap tömény kaland és tapasztalat

Régi álmom vált valóra, amikor szeptemberben eljutottam Izraelbe. Mindig rejtettem, hogy egy izgalmas helyről van szó, azonban a várakozásaimat felülmúlta a valóság. Arra is rá kellett jönnöm, hogy ez egy olyan hely, amelyet látni kell, mivel a képernyőn/újságokon keresztül elég deformálódott kép jut el Közép-Európába.

A négynapos túrát, amelyen részt vehettem, újságíróknak szervezték, helyi egyetemisták hozták tető alá az egész programot. Mivel a négy nap olyan mennyiségű és töménységű élményt kínált, hogy nehéz lenne felsorolni, ezért inkább néhány benyomást és tapasztalatot próbálnék meg felvázolni, amely számomra meghatározó volt.

Az első ilyen élmény Tel Aviv volt, amely 103 éve a semmiből épült. A hely kiváló példája a nehéz körülmények között is életképes közösségnek, ahol egy High Tech város épült. A tu-

domány és a technika egyik központja lett a város, amelynek köszönhetően a mezőgazdaság már a sivatag közepén sem lehetetlen.

A tanulmányút szervezője egy diákcsoport volt, amely a helyi egyetem legjobbjait fogja össze. Tanulságos példa volt számomra, hogy segítik a legtehetségesebb diákok szárnybontogatását. A Leadership programban részt vevő diákok maguk fogalmazzák meg ötleteket, majd megvalósítják azokat. Így fogadtak minket, újságírókat a világ minden részéről. Nem csu-

pán az egész körutat koordinálták hibátlanul, hanem maguk gyűjtötték össze az összes pénzt adományozóktól az egész programra. A csapatépítés, kapcsolati tőke, szervezőképesség, gyakorlati tudás, és a kreativitás jó arányú kombinációjára volt ez egy érdekes példa, ami minden bizonnyal a helyi közösséget erősíti, és követendő lehet számunkra.

Két élmény/tanulság, amely még meghatározó volt, két rendhagyó helyszínhez kötődik. Az egyik legismertebb rabbi sírjánál magyarázta az idegenvezetőnk: A zsidó vallásban legalább olyan fontos az állandó tanulás, mint az ima. A másik egy kibutzban töltött piknikhez kötődik, amikor próbáltuk megfejteni a rendhagyó közösségi élet titkait. Idegenvezetőnk, Michael egy történet kapcsán elmondta: ha egy izraeli családnak választani kéne egy új autót, vagy egy lehetséges családi (nagy) utazás közt, akkor a legtöbben az utóbbit választanák. Azt hiszem mindkét mondat sokat elárul a helyi értékrendről.

A Szentföldön végtelen a különleges helyek listája, ahol a hely szelleme annyira erős, hogy fél szemünket becsukva pillanatok alatt ezer éveket utazhatunk. Izgalmas momentum, hogy akár a Biblia is útikönyvként használható, sok hely részleteire utalva. Jeruzsálem varázsát és bizsergését csak a helyszínen lehet átélni.

A sok híradós közvetítés miatt első látogatóként militáns hangulatra számítottam, azonban erre szerencsére nem volt példa. Finom volt a zsidó vendéglátóinkkal elfogyasztott ebéd Jeruzsálem arab negyedében, ahol a szomszédunkban egy katolikus szerzetes falatozott. A fiatal katonák, akik időnként géppuskákkal korzóznak, először zavarónak tűntek, de aztán ezen sem akadt meg már a szemünk. Az ünnepnapokon vagy az évfordulókon azonban már óvatosságra intenek a szervek.

Nagy köszönet a kivételes utazásért Paszternák Andrásnak, akinek révén tudomást szereztem a lehetőségről. Ez az út sokat segített az emberiség egyik legősibb fészkeinek megismerésében, az emberi magatartások tanulmányozásában, és a zsidó kultúra bölcsességének és szívósságának megértésében. Igyekeztem tanulni. Azt hiszem, visszamegyek még. ■

Keszegh Béla

Határtalan Kelet

Csernovic-Odessa-Kamenyec Podolszk Kulturális zárandoklat térben és időben, népek, kultúrák és vallások között történelmi századokon át.

Utazás légkondicionált, komfortos autóbusszal, szállások 4 csillagos szállodákban.

Tervezett dátum: 2013. április 4-11. között.

Utunk során a kárpátaljai Máramaroson és Európa, Rahó mellett fekvő földrajzi középpontján át jutunk el az egykori Monarchia legkeletibb csücskébe, a szecessziós hangulatú Csernovicba, a jiddis és német irodalmáról világhírű „Kis-Bécsbe”, a „Prut-menti Jeruzsálembé”.

Kulturális barangolásaink során ismerülünk majd a haszidizmus misztikus világában. Látunk középkori várakat a Dnyeszter partján, megállunk a híres zsidó zárandokhelyeknél, a Baal Sem Tov és a breszlavi Nachman rabbi sírjánál.

Utazunk majd kalandos és lélegzetelállító utakon, míg végül eljutunk a Fekete-tenger partján fekvő, a franciás könnyedséget oroszos romantikával vegyítő Odesszába, az irodalom, a ze-

ne és a legendák városába. Itt volt száműzött Puskin. Fellépett itt Liszt Ferenc. Itt született Szvjatoszlav Richter, David Ojsztrah és Emil Gilelsz. Odesszáról írta elbeszéléseit Iszaak Babel, forgatta legendás filmjét Eizenstein.

Hajókázunk majd a tengeren, és könnyed sétát teszünk a mediterrán hangulatot idéző tengerparton.

Barangolunk az egykori híresen hírhedt Moldavanka negyedben, Iszaak Babel írásainak helyszínén, felkeresük legendás hőseinek házait, hallgunk (és énekelhetünk) odesszai kocsmazenét, s mellé finom falatokat fogyasztunk. A város egyik jelképe az Eizenstein Patyomkin-páncélosából ismert lépcső is úti céljaink között szerepel.

Zárandoklatunk során egy mesebeli várost is felkeresünk, amely szépségeről és terhes múltjáról egyaránt ismert. Kamenyec-Podolszk neve számunkra a magyar Holokauszt első ál-

lomásaként ismerős: 1941. augusztus 27–28-án a város felé vezető úton gyilkolták meg a németek a Magyarországról „rendezetlen állampolgárságuk” miatt kitoloncolt zsidókat. A 14-16 ezer magyarországi áldozattal együtt több ezer helyi zsidó is a tömegsírokban nyugszik. A város azonban gyönyörű természeti fekvése, mesés középkori vára, örmény székesegyháza és reneszánsz épületei – közöttük jó néhány magyar vonatkozású – miatt is meglátogatásra érdemes, amelyek hozzájárulnak majd neve komorságának enyhítéséhez, kalauzunk Sajó Tamás művészettörténész, a Wang folyó versei blogoldal szerkesztője segítségével.

A további részleteket folyamatosan közöljük. Az esemény Facebook oldala itt található: <https://www.facebook.com/deak.andrea#!/events/478693832171319/?fref=ts>

Elérhetőségeink:

E-mail: mazsike@gmail.com, Telefon: 311-6665 (munkanapokon a délutáni órákban). ■

-hk-

Limmud

IZRAELI KULTURÁLIS INTÉZET
BUDAPEST

Izrael Nap

LIMMUD
MAGYARORSZÁG

Időpont: 2012. december 2.
Helyszín: Izraeli Kulturális Intézet
Telefon: +3620 776 0732 www.limmud.hu

Izrael, komáromi zarándokok és turisták szemével

Szabó Donáta: Egy rendkívüli hét egy rendkívüli országban – II. rész

A pihenőnap után az általam legeslegjobban várt helyszínre utaztunk: Jeruzsálembe. Először az Olajfák hegyéről nézve tárult elénk a város lenyűgöző szépsége. A mészköves épületek tiszta fehérsége igazán varázslatossá emeli Jeruzsálemet.

A Kidron-völgy nekropolisza szinte félelmetes ősi erőt sugároz, amit élettel itat át a réges-régi olajfák jelenléte. A városra nézve az ember szinte látja magát Ábrahámot, amint épp feláldozni készül a fiát, Izsákot, vagy Dávid királyt, amint minden erejével azon fáradozik, hogy a lehető legjobb király, s a lehető legjobb ember legyen...

Bejártuk a Getszemáni-kertet, amit a Nemzetek Temploma ékesít, majd az Oroszlános kapun (vagy István-kapu) keresztül beléptünk az Óvárosba. Itt vé-

amely a város kétezer évvel ezelőtti kinézetét hivatott megjeleníteni a mai ember számára.

Ugyanitt tekinthettük meg a Qumrán-barlangban talált ún. holt-tengeri tekercseket, melyekre 1947-ben találtak rá, s a félelmekkel ellentétben csak megerősítették a Tórában, és ezáltal a Bibliában leírt történeteket. Emellett rengeteget megtudhattunk belőlük az esszéneusok, ezen ókori szekta életéről is.

Ezt követően a Jad Vasembe látogat-

A Qumrán-barlang

gigmentünk a Via Dolorosa (keresztút) mind a tizennégy állomásán, s közben mindannyiunk érezte, hogy ez a város felfoghatatlan mennyiségű szenvedést, kínt, de legalább annyi dicsőséget is látott már.

Jézus passiójának felelevenítése után elzarándokoltunk a Siratófalhoz, s bevallom, ott állva az ember valóban közelebb érzi magát Istenhez!

Jeruzsálem modern részének felfedezése a következő napra maradt. Ekkor megálltunk a Knesszet mellett, alaposan megvizsgáltuk az előtte álló Menórát, ezt a csodálatos műalkotást, amit a britek adományoztak Izraelnek 1956-ban.

Ezután az Izraeli Múzeumban nézhettük meg Jeruzsálem makettjét,

tunk el. Ez a múzeum végigvezeti az embert a Holokauszt előzményein, történetein és utóhatásain. Valószínűen érzékelteti az embertelen kínezést, amit millióknak kellett elszenvedniük. A gyermekek terme ezernyi kis gyertyával állít emléket a Holokauszt során elpusztult mintegy 1,5 millió gyermeknek. De a borzalmak bemutatása mellett a Világ Igazai fasor reményként, igazi fényként emlékeztet azokra az emberekre, akik ezekben a válságos időkben is segítséget nyújtottak a szenvedőknek.

A szívbemarkoló élmények után Betlehembe utaztunk, mely palesztin ellenőrzési területen található. Jézus Krisztus születésének helyén görög ortodox templom áll, mely rendkívüli

csillogásával kívánja kifejezni mély tiszteletét.

Érzelmekkel és élményekkel teli utunk utolsó napján a Masada-erődhez és Holt-tengerhez látogattunk el.

Egészen hihetetlen, hogy kétezer évvel ezelőtt az ember képes volt a sivatag közepén egy hegy tetejére erődítményt építeni! Masadán az ember egy teljesen kiépített várost talál, zsinagógával, palotákkal, raktárhelyiségekkel, modernül kiépített vízgyjűtő rendszerrel. Bár Masada már önmagában is lenyűgöző, igazi jelentősége abban rejlik, hogy a zsidók ezen a helyen tanúsítottak példa nélkül álló bátorságot. I. sz. 70-ben a zsidók fellázdak a római uralom ellen, amely lázadásra a rómaiak véresen válaszoltak. Lerombolták a jeruzsálemi Szent Templomot, a városokat, ezeket gyilkoltak meg. Az egyetlen erőd, ami a zsidók kezén maradt Masada volt. A rómaiak csak álltak a hegy lábánál és képtelenek voltak bevenni az erődöt. Évek múltak el, míg végül 73-ra a védőknek elfogyott az élelmük, a rómaiak pedig kieszeltek egy módszert az erőd bevételeire. A zsidóknak két lehetőségük maradt: megadják magukat és rabszolgákká lesznek, vagy mindannyian meghalnak, s így szabadok maradnak. Az utóbbi mellett döntöttek, s amikor a rómaiak betörték Masadába, éljenzés helyett néma, megdöbben elismeréssel adóztak a mártíroknak.

A kivételes bátorság helyszíne után végre elérkeztünk a híres Holt-tengerhez. A világ legmélyebb pontján fekvő Holt-tenger vize 30% sót tartalmaz, mellyel kivételesen gyógyító hatásúnak mondható. A víz felszínén lebegve az ember teljesen megfelekedzik arról, hogy milyen szerényen van kiépítve a partvidék, s csak átadja magát a gyógyulás érzésének. Különös élmény, mindenkinek lehetőséget kellene adni arra, hogy megtapasztalhassa!

Ezzel az élménnyel zárult rendkívüli utazásunk ebben a rendkívüli országban. Abban az országban, ahol olyan közel érezzük magunkat ahhoz, hogy megfoghassuk az időt, a történelmet és Istent. Abban az országban, ahonnan három világvallás indult el, s ahol, reméljük, egyszer minden vallás és minden ember együttes Mennyei Királysága is létrejön majd. ■

Vége

Feuerstein Azriel:

KELJFELJANCSI

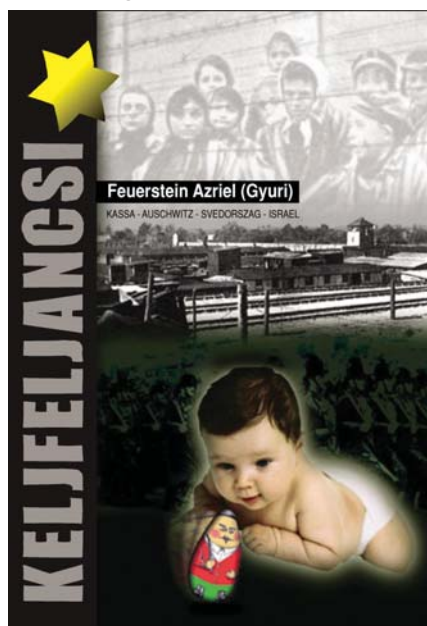
6. fejezet 3. rész

Van egy latin közmondás, amelyet félek, majd még idézek egy jó párszor: „akit az istenek meg akarnak semmisíteni, előbb vaksággal verik meg”. Senkire nem illik ez a közmondás jobban, mint a magyar zsidóságra azokban és a következő években és köztük ránk, a mi családunkra, minél jobban szaporodtak a vészjelek, annál kevésbé voltunk hajlandók a szemünket kinyitni.

Nálunk, Kassán tulajdonképpen semmi sem változott. A mi osztályunk negyven diákja közül huszonegy zsidó volt, 1938-ban volt, amikor a beiratkozás még a csehek alatt történt. Egy évre rá a beiratkozás már az új magyar törvények – a numerus clausus – szerint történt úgy, hogy a következő osztályban már csak három zsidó volt. Ugyanakkor elkezdődött a zsidók állampolgári papírjainak aprólékos vizsgálata. Sok zsidó család volt, akiknek még az apja érkezett keletről, denem jutottak hozzá, hogy az irataikat elintézzék, ezek most komoly probléma előtt álltak. Köztük voltak a földszinten lakó szigorúan ortodox Abrahamovicsék, akiknek a velem egykorú fiával, Brumival sokat játszottunk együtt. Ők egy kétszobás kis lakásban laktak, a szobában, amely az utcára nyílt egy rövidáru üzletet nyitottak, ebből tengették az életüket. Brumi mesélte nekem hogy az apja, mielőtt lefekszik az ágya mellé készít egy botot és egy tarisznyát, hogy ha a Messiás megérkezik, készen legyen, hogy melyik cipőt kell reggel felvenni elsőnek, hogy rögtön mikor az ember kinyitja a szemét, azonnal le kell öblíteni a kezeit és ehhez hasonló, a számomra ismeretlen szabályokat, bár apám reggelenként t'filin és taleszben imádkozott. Kétségtelen, hogy a családom és énnem kevésbé voltunk exotikusak Brumi szemében. Otthon mind a ketten azt a magyarázatot kaptuk, hogy a zsidóságban különböző áramlatok vannak Egy évvel a magyarok bejövele előtt mi elköltöztünk a Fő utcára.

1939 szeptemberében Hitler meg-

támadta Lengyelországot és ezzel megindította a második világháborút. Lengyelországot két hónap alatt elfoglalták. Már jó ideje, Németországból aggasztó hírek érkeztek Hallottuk, hogy a zsidók útleveleit külön pecséttel jelölik meg, kötelezik a zsidókat sárga csillag viselésére, koncentrációs táborokat állítanak fel, elbocsátják őket a munkából, elkobozzák az üzleteket. Ezek a hírek természetesen elég nyugtalanítóak voltak, de hát mindez olyan messze volt. 1940-ben mindazok, akiknek az állampolgársága nem volt rendben, dacára annak, hogy már évtizedek óta éltek Kassán, át lettek téve a lengyel határon Kamenec-Podolszkba. Köztük voltak a régi szomszédaink, az Abraha-

movics család is. Vajon ez sokat foglalkoztatott bennünket? Beszéltünk erről ebéd közben? Nem emlékszem, hogy így lett volna. Pár hónap múlva azt kezdték suttogni, hogy mindannyiukat lelőtték. Micsoda rémhírek! Lelőtték?! Ugyan kérem. Mire fel?!

Az új határ Szlovákia és Magyarország között minket és az apám családját itt Kassán, a határnak a magyar oldalán hagyott, míg Eperjes és ezzel az anyám családja a szlovák oldalra került. Csak apu öccse, Árpád maradt Szlovákiában a feleségével és három gyerekével. Szlovákia sokkal szorosabb német felügyelet alatt volt, mint mi és vadabb

zsidóellenes politikát folytatott Tiso plébános vezetésével és a véreskezű gyilkos, Sanyo Mach belügyminiszter irányításával. A postai összekötetés is körülményesebb kezdett lenni. A határ mind a két oldalán szigorú cenzúra volt, és a zsidók félték minden fölösleges szótól. A két család közötti kapcsolat nem szűnt meg teljesen, időnkénti üdvözlőleveleket még kaptunk, egy-egy cenzúrázatlan levél is megérkezett útalan utakon, és tudtuk, hogy ott a helyzet napról napra nehezebb.

Látszólag Kassán változás alig volt. Igaz, hogy a zsidó fiúk, akiket behívtak, nem kaptak fegyvert és külön munkatáborokba lettek besorozva, sárga karszalagot kellett viselniük, lealázó, kegyetlen bánásmódban részesültek, de a nem zsidó újonccokkal sem bántak másképpen. Később a zsidóknak az egyenruha helyett otthonról hozott civil ruhát kellett viselniük, a hitközségek gondoskodtak arról, hogy minden fiúnak legyen ruhája. Elkezdtek behívni az idősebb korosztályokat és családokat is, de hát végül is háború volt, és a nem zsidókat is behívták.

Eperjesről, Szlovákiából, érthetetlen, fenyegető hírek érkeztek. Hallottuk, hogy bezárták a zsidó üzleteket és elkobozták a rádiókat. 1941-ben kezdték a zsidókat gettókba koncentrálni. Hallottuk, hogy Klári, Ilus testvére, férjhez ment Sedlák Arturhoz eljegyzés nélkül(!) és Giratlovcéra költöztek. Eljegyzés nélkül? Ez nagyon furcsa, nem? Igaz ugyan, hogy olyan hírek keringtek, hogy a férjzetleneket elviszik munkára, de mégis, férjhez menni csak így...Azután halljuk hogy tényleg, a fiatal lányokat összeszedték, köztük Ancsit és Lilit, Ilus és Klári húgait is, a vasútállomásra vitték őket, ott levágták a hajukat, valamiféle kék-fehér csíkos pizsamát adtak rájuk és elvitték őket...Auschwitzba? Mi az? Hát igen, ez bizony nem könnyű, de meddig tarthat még a háború? Most, miután Amerika is csatlakozott a Hitler elleni szövetséghez, biztosan nem sokáig. Mire a hajuk kinő, már rég otthon lesznek. ■

Folytatása következik...

EGY ÉV IZRAELBEN

Dr. Paszternák András útinaplója

XIV. rész – Sírni csak a...

(2011. július 9., szombat)

Sok időm volt ma gondolkodni. A szombat errefelé csendesen telik. Nincs tömegközlekedés, nincsenek boltok. Ezen a hétvégén Ramat Ganban maradtam. Szerencsére az izomláz elmúlt, s szükség volt már egy kis pihe-nyésre is. Nem lehet mindig menni...

Reggeli, tv, Internet, ebéd, alvás, Internet, tv, vacsora, blogírás... – ez volt a szombat. Ja és kicsit héberezttem is.

Páran felhívtak az ünnep előtt, páran utána. Jó érzés, hogy nincs egyedül az ember távol az otthontól sem.

Hogy mi ez a cím, amely egyben idézet egy könyv címéből? Egyrészt jött egy szomorú hír egy svédországi rokon elvesztéséről. Igaz ez csak tettezte azt a belső szomorúságot, amit az akut Szarvas-hiány okozott.

Szombat este van, de nem egy községes szombat este. Ez idén a szarvasi tábor pre-campjének, azaz az előkészítő hetének a szombat estéje. Hagyomány, hogy ilyenkor összegyűlnek a madrichok (ifjúsági vezetők), s közösen búcsúztatjuk el a Sabatot. Ahogy Frici, a tábor nevelési vezetője szokta volt mondani, mondunk egy áldást a borra, hogy átvigyünk egy ízt, fűszerre, hogy egy illatot és a gyertyára, hogy egy kis fényt is az ünnepből a hétköznapiakra. Tradíció, hogy az áldások előtt mindig van egy kis történet, hasonlóan mint a gyerekekkel teli turnusokban, csak egy kicsit más-ként. Ilyenkor általában nem megyünk ki a Körös-partra, hanem vagy a Beit Davidban (a tábor zsinagógával egybeépített egyik foglalkoztatója), vagy az Imateremben, az utóbbi három évben pedig a Mifkád-téren (a tábor központi tere, ahol a Mifkádok, a reggeli gyülekezők vannak) gyűlünk össze. Volt néhány év, amikor Petrával, a szlovák korcsoportvezetővel együtt voltunk felelősek a Havdalai-történetért. Tartottunk egyet a helyi csípő fekete bogarakról, a tábor 20 évéről, s tavaly Jickóra, az előző hónapban elhunyt egykori táborvezetőre emlékeztünk...

Tudom, én választottam, hogy Izraelbe jövök. S az sem biztos, ha most Szarvason lennék, ismét engem, min-

ket kértek volna fel a Havdalai keret kidolgozására és megvalósítására.

Mégis szomorú vagyok – igazából nem is tudom megmagyarázni -, olyan jó lenne ott állni, akár mindennemű feladat nélkül is. Együtt lenni a többiekkel, énekelni, fogni a gyertyát, a szegfűszeget... Megállítani a világot arra a 15-20 percre. Annyi erőt szoktak nekem adni ezek a pillanatok.

Félreértés ne essék, örülök, hogy itt vagyok. Sok újat látok, tanulok, életre szóló élményeket, tapasztalatokat szerzek; de mégis ott az érem másik oldala... hogy valamiről azért le is kellett mondani... például a szarvasi Havdaláról.

Egy nagy sóhajtás... mondom, túl sok időm volt gondolkodni... holnap vasárnap, a hét első munkanapja, ideje visszatérni a kémiához!

Savua Tov! Szép hetet!

U.i.: Mire befejeztem a postot, elkezdődött a tv-ben a helyi Megasztár, egy Szarvason is gyakran énekelt számot ad elő az egyik versenyző... be kéne kapcsolnom a légkondit, víz-cseppek folynak le az arcomon.

(2011. július 10., vasárnap)

Reggel belevetettem magam a munkába. Beköltöztem az egyik vegyifülkébe, elkezdtem összegyűjtögetni a szükséges kellékeket, edényeket, vegyszereket... Fél kilenckor megjelent a főnököm egy nagy borítékkal, azt mondta ez nekem jött. Nekem levél??? Elkezdtem gondolkodni, ki küldhette. Először az ingyenes mikroszkópiai újságra gondoltam, amelynél pár hete kijavítottam a pesti címem az ittenire, de azt nem szokták zárt borítékba tenni, csak egy átlátszó tasakba. Amikor megláttam, hogy a feladó az MTA Kémiai Kutatóközpont, kicsit megriadtam... Nagyon szép bélyegek voltak a borítékon, ezért óvatosan kinyitottam. Nagy meglepetésemre A Kémiai Panoráma legújabb, 6. száma lapult benne. Valószínűleg a magazin egyik szerkesztője, S. M. professzor úr küldte el nekem. Ez nagyon jólesett! Ez volt az első hivatalos levelem, amelyik a Bar-Ilan Egyetemre jött. Az 56-58. oldalnak, a Kémiai Panoráma Re-akció című közösségi oldalainak a rovatvezetője vagyok. Ebben a számban az óvodai foglalkozásokról és a közép-

iskolások intézeti látogatásairól írtam (részleteket lásd a blog posztok naplót megelőző bejegyzései között). Egész nap ott volt a műszer mellett a Panoráma, csak ránéztem, s mindjárt mosoly ült ki az arcomra. Napközben is jött egy-két levél, ezúttal már elektronikus. Pár napja írtam egy üdvözetet a szarvasi tábor helyi munkatársainak, Anikónak, a titkárnőnek és Misinek, a főnökének. 11 év munkakapcsolat után fontosnak éreztem, hogy tudassam velük, ezt a nyarat kihagyom.

“Nagyon kedves, hogy gondoltál ránk. Köszö a jókívánságokat! A múlt hét a családoktól volt hangos, ma reggel viszont már 7-kor Frici kezdte a hangosban az üdvözlést. Nagy a sürgés forgás. Na, de nem fájdtom a szívem...”

H. A.

“Köszönöm a kedves leveled és érzem, hogy SZARVAS szívű ember vagy Te is. Ez egy igazi felemelő érzés, de az élet rengeteg hasonló dolgot nyújt nekünk, és csak nekünk kell ezt felismerni, élni vele. Eddigi munkád az mutatja, hogy Te éltél vele és ehhez én szívből gratulálok és további sok sikert kívánok.”

L. M.

Elmorzsoltam egy könnycseppet... s folytattam tovább a méréseket. Hazafelé betértem a helyi kis plázába, ideje volt már feltölteni a hűtőt, amelyet a hétvégén kimerítettem. Hazatérve egy hosszú, nem, még annál is hosszabb levél fogadott a blog egyik kedves Olvasójától. Hogy ki mindenki nem kattint rá a kispaszi.com-ra.) Összegezve ma jött 4 postai küldemény, amely megdobogtatta a fehérköpenyes kis vegyész szívét. Hát kell ennél több?

Macskák terén ma kicsit sokkolódtam. Összefutottam egy igazi utcamix cicával, fura hosszú szőre volt, kis feje, fura tekintete... még a gépemem sem mertem elővenni, annyira megrázó látvány volt. ■

*Készült az Interneten folyamatosan publikált Posztdok Napló alapján –
www.kispaszi.com*

Löwinger Mancsi szakácskönyvéből

Egy hal a fazékban jobb, mint tíz a tóban

Tengerparti és folyóparti városokban és falukban sokkal több halat fogyasztanak mint más helyeken. Ott található a legjobb halas éttermek és a legérdekesebb hal receptek. A népmesék, dalok, versek, szokások és közmondások legfőbb témája a tenger, a folyó, halak, halászok és ünnepi halas ételek.

Mindenki ismer egy vagy több népmesét az aranyhalról, amelynek természetfeletti tulajdonságai voltak és legkritikusabb pillanatban megmentette a rászorult többnyire szegény embert és nagy vagyonnal ajándékozta meg. Az aranyhalak nagy szerencséjére nem olyanok, hogy a fazékban fejezik be az életüket, és így tovább tudják a mítoszt fejleszteni, de a tengerben és a folyókban sok más hal úszik, amelyek körül semmi mítosz nem alakult ki. Maximum főzőversenyben a szakácsoknak segítenek az első díjat megnyerni.

Az izraeli konyhában, amely az askenáz és a szefárd konyha keveréke a halételeknek tiszteletreméltó helyük van. Salamon király ismerte az összes állat nyelvét közte a halakét is, (Királyok Könyve, 5, 13), és mi mivel nem tudunk semmiféle kommunikációt fenntartani a halakkal, csak elképzelhetjük, hogy miféle szószban szeretnének úszni, mikor a fazékban találják magukat. Paprikásan, csípősen, édesen, sülve, rántva, hidegen, melegen és sok más variációban. Többféle halétel van mint húsétel, és én csak azokra gondolok, amelyeket a kóser konyhában lehet számításba venni. A ponty a legaskénázibb hal, és a tengeri halak, mint pl. hekk, fűrészes sügér, tilápia filé, arany durbins, lazac, és édes tavi hal mint a pisztráng népsze-

rűek a szefárd konyhában. A földközitengeri étlapokon a halételek első helyet foglalnak el. Mivel Izrael tengerparti ország a halas éttermek nagyon kedveltek, mivel a vendégek tudják, hogy a hal, amely a tányérjukba kerül, friss, kora reggel lett fogva.

Vannak amatőr halászok, akik nem halászcsonakkal mennek ki a tengerbe, hanem kis vödörrel a hullámtörőnél próbálnak halászni. De itt is két csoportot találunk. Az egyik csoport a szenvedélyes halászok, akiknek nem a halfogás a fontos, hanem a csend, a tengeri tiszta levegő, a nyugalmas ülés a horgászbottal mikor teljesen el lehet felejteni a mindennapi gondokat. Ehhez a csoporthoz tartozik egy jeruzsálemi ismerősöm, aki nehéz munkahét végén órákig ül a tengerparton, a halakat visszadobja a tengerbe, és hazamenet betér egy üzletbe halat venni, mert így biztos, hogy a hal kóser és megszabad enni. De az a pár óra, amit horgászással töltött a tengerpartnál új és friss energiával ajándékozta meg őt. A második csoport azok a profi halászok, akik keményen és veszélyesen dolgoznak, és az ő életükről már számos regényt írtak, pl. Hemingway: Az öreg halász és a tenger.

A következő két recept az izraeli konyhából származik. Az első paradicsomos ponty, a másik zöldséges tengeri hal.

Paradicsomos ponty

Hozzávalók: 4-5 szelet ponty, 50 deka paradicsompüré, 1 pohár víz, 4 gerezd fokhagyma, 1 kis fej hagyma apróra vágva, fél pohár étolaj vagy olivaoilaj, 1 kávéskanál édesítősó, só és bors, 1 evőkanál balzsamecet.

Elkészítés: az olajban megpirítjuk a hagymát és a fokhagymát. Hozzáöntjük a paradicsompürét, vizet, édesítősót, borsot. Ízlés szerint édesítjük, fűszerezjük.

Mikor forr, óvatosan belerakjuk a halszeleteket és kis lángon 30 percig főzzük. Mielőtt levesszük, a tűzről egy evőkanál balzsamecetet teszünk hozzá. Az ecet a paradicsom szósz aromáját dominánssá alakítja.

Zöldséges tengeri hal

Hozzávalók: 4-5 szelet tengeri hal, 1 nagy paradicsom, 1 piros paprika, 1 zöldpaprika, 1 padlizsán, 1 cukkini, 1 csípős, erőspaprika, 2 nagy fej hagyma, 5-6 gerezd fokhagyma, só, bors, édes paprika és csípős paprika.

Elkészítés: Az összes zöldséget öszszevágjuk és elkészítjük, mint a lecsót. Mikor a zöldségek félig megfőttek, beletesszük a haldarabokat és a fűszereket. Felöntjük vízzel és kislángon 40 pedig főzzük. A halszeleteket, a főtt zöldségekkel találjuk.

Tipp: lehet felhasználni édes vízi halakat is ebben a receptben.

Jó étvágyat! ■

Orma Mondschein

Feküdj! – vasárnap reggel Tel-Avivban

Öt méterre az egyetem kapujától elkapott a légiriadó, ott-hon filóztam elinduljak-e, végül a kelet-európai lelkiismeretesség azt mondta igen... a gyaloghíd végén jártam... rohanás át a portán, még az útlevelet sem volt idő felmutatni, vetődés a virágágyások mellé, kéz a fejre... próbáltam felvenni telefonnal, de nem vagyok egy profi haditudósító, s mellé nyomtam, pár másodperc múlva két-három puk... lelőtte a Vaskupola... leráztam magamról a Bar-Ilan Egyetem porát elindultam a laborunk felé... az égen még látszott

a rakéták útvonala... az épület előtt a büfé kinyitott, visszautak kávézni az emberek... mire felértem, már tódult ki a tömeg a biztonsági szobaként használt diákszobánkból... WELCOME to Israel... ■

PA

(2012. november 18., 10:30)

STOLPERSTEINE! – Aby sme nezabudli!

Banská Bystrica, 31. október 2012. V Banskej Bystrici dnes popoludní pribudli „kamene, o ktoré zakopnete“. Nájdete ich na Dolnej ulici a na Námestí SNP, pred domami, ktoré pred druhou svetovou vojnou patrili Ernestovi Šebökoví a rodine Ignáca Keme. Inštalácia kameňov Stolpersteine je súčasťou medzinárodného projektu, ktorý na Slovensku začalo realizovať občianske združenie Antikomplex.sk, v Banskej Bystrici v spolupráci a s finančným príspevom miestnej radnice.

Autorom projektu je nemecký umelec Gunter Demnig. Autor dnes kamene osobne položil a Slovensko sa tak pripojilo k ďalším jedenástim európskym krajinám, ktoré si takýmto spôsobom pripomínajú nezmyselnú smrť a krivdu spáchanú vládnucím režimom na konkrétnych nevinných obyvateľoch mesta.

„Kamene som nachádzal na dlažbe pražských ulíc, kde som v minulosti žil. Spolu s Andrejom Čiernym, spoluzakladateľom Antikomplex.sk, sa nám páčilo spojenie nenápadnosti kameňa a jeho trvácnosti. Kameň zároveň aspoň symbolicky navracia obyvateľov domu na miesto bydliska, do bežného mestského ruchu, z ktorého boli násilne vy-

trhnutí. Kameň si na rozdiel od busty či sochy nenárokuje veľa miesta vo verejnom priestore. Sme presvedčení, že takáto nenápadná pripomienka môže presvedčivejšie priblížiť osudy mien náhodnému chodcovi úsedného mestského dňa“, vysvetľuje spoluiniciátor projektu z OZ Antikomplex.sk, Jakub Lunter.

„Varovať pred hrôzami vojny, pripomínať si obeť neslobody, nedovoliť, aby sme v ľahostajnosti doby zabudli – tak vnímam zmysel projektu Stolpersteine a som zaň členom občianskeho združenia Antikomplex.sk veľmi vďačný. Verím, že k Banskej Bystrici sa pridajú aj iné slovenské mestá a netradičných pamätníkov doby bude pribúdať“, konštatuje primátor Peter Gogola.

Samotný kameň má rozmery 10 x 10 cm a jeho povrch je vyrobený z mosadze. Nemecký umelec Gunter Demnig prišiel s myšlienkou na realizáciu Stolpersteine v roku 1993, prvé kamene položil v roku 1995 v Berlíne. V súčasnosti je podľa našich informácií uložených až 38 000 kameňov a doslova každým dňom pribúdajú ďalšie.

Impulzom priniesť Stolpersteine do Banskej Bystrice bola, podľa organizátorov, aj absencia projektu na Slovensku. V susednej Českej republike bolo položených niekoľko stoviek takýchto kameňov v deviatich mestách a kamene je možné nájsť vo všetkých susedných štátoch Slovenska.

„Zároveň nás znepokojuje fakt, že sa v poslednej dobe, aj za podpory či tolerovania zo strany niektorých miest, odhaľujú pamätné tabule a busty kontroverzným politikom z obdobia slovenského štátu. Stolpersteine sú našim skromným príspevom do debaty o mestskej histórii i histórii Slovenska v kontexte tzv. veľkých dejín“, dodáva Jakub Lunter.

Kamene zmiznutých budú v Banskej Bystrici trvalou spomienkou na generáciu obyvateľov, ktorá výrazne prispela k rozvoju mesta. Pán Ernest Šebök bol spoluzakladateľom hokejového a krasokorčuliarskeho klubu, významným obchodníkom z obdobia prvej republiky. Bol súčasťou generácie mešťanostov, ktorí výrazne pomohli Banskej Bystrici k rýchlemu rozvoju. Bol súčasťou generácie, ktorá dokázala spoločným úsilím vybudovať mesto fontán, najkrajšie ulice a domy modernej histórie mesta, alebo aj rozvíjať mestskú elektrárňu s neónovým osvetlením námestia, veží či vrchu Urpín.

Kamene v Brezne a v Banskej Bystrici budú pripomínať osudy siedmich obyvateľov oboch miest, ktorých rodiny po desaťročia žili v mestských centrách, boli váženými občanmi a následne z jedného dňa na druhý zmizli. Kamene sú pripomenutím strašnej krivdy, vzdáním úcty spoluobčanom, ich životom a rodinám. ■

Monika Pastuchová
hovorkyňa primátora
+421 918 505 212

Jakub Lunter
OZ Antikomplex.sk
+421 911 148 969

Seminár SÚŽM v Trenčíne

Čo sme zažili na seminári... Česko-slovenský seminár začal veľkou udalosťou – voľbami do Rady SÚŽM. Výsledok je viac ako dobrý – po dlhých rokoch je sedem miest v Rade plne obsadených.

Pomaly sa stáva tradíciou, že českí účastníci prichádzajú na seminár s „malým“ oneskorením. Minulý rok meškali iba 6 hodín. Téma prvého večera bola jasná – podarí sa Čechom prelomiť nový rekord? Nepodarilo, určite sa o to pokúsia o rok :-)

Prvý deň sa začal obľúbenými ice-breaking games pod taktovkou pepík & máma. Výsledok bol, že sme zistili, že máme malú zoo v Trenčíne – Petr Pejsek, Evu Emu, Vojtu Vlčice, Paľa Pelikána a veľa iných. Najviac so svojou menovkou sa stotožnil Petr Pejsek, ktorý do dnes nechodí moc ďaleko od svojej budy. Okrem toho sa hádzali vajíčka a stoličky, čiže sme mali také bežné piatkové ráno. Po zábavnom prebudení sme si išli pozrieť trenčiansku synagógu a cintorín. S aktivitami na piatok sme ešte neskončili! Pokračovali hora dances pod taktovkou Vojtu. Všetci sme tancovali, rozhybali sme si „staré kosti“ a najmä sa nasmiali. Po tancovaní ako o dušu prišiel čas na highlight seminára – shabat. Vďaka predsedovi SÚŽM sme mali naozaj krásnu shabesovú ceremóniu a užili sme si atmosféru tohto jedinečného sviatku na plno. Potom nasledovala večera a KLEBETENIE. Už vieme všetci všetko, žiadne tajomstvá nezostali zamlčané.

Sobotné ráno bolo trochu náročné, ale prednáška o situácii v Izraeli nás prebudila a vyvolala rôzne emócie.

Sobotný deň patril aj inej aktivite – paintballu. Podľa fotiek môžete vidieť, že to nuda nebola. Tu mi nedá nespomenúť heroický výkon Slobodana Lososa a V sobotu večer sa udiali dve veľké veci – špenátové halušky (nová legenda a la kapr na hnusno) a rozlúčková párty. Aby sme boli originálni a ponúkli úničníkom niečo nového, prenajali sme žúrovaciu miestnosť v Dome armády v Trenčíne. Tým ubudla jedna povinnosť na To Do Liste, pokiaľ bude stará/ý žúrovať v budove ministerstva SR.

Nedeľné ráno bolo ešte náročnejšie

ako to sobotné. Vďaka bohatým raňajkám a Gabíninej prednáške o pracovnom extrémizme sme to prežili. Na záver sme si urobili feedback. Na šťastie sa SÚŽM aj ČÚŽM podarilo naplniť všetky očakávania a good news: bude jarný seminár! Na záver chcem len podotknúť, že štatistiky stále spravujeme a onedlho prídeme s prvými výsledkami.

Na záver by som chcela poďakovať chalanom (oni vedia o kom je reč) za obrovskú pomoc. Česko-slovenský seminár bola tá najlepšia príležitosť, ako sa rozlúčiť s predsedníctvom.

Písania by už aj stačilo, vidíme sa na budúcej akcii. A prídte, lebo zmeškáte veľa srandy, ktorú vám môže dať iba SÚŽM :-)

Máma (Simona Kramerová)

Plán programov na rok 2013

ŽNO v Komárne plánuje na kalendárny rok 2013 tieto programy:

27. januára 2013.	nedeľa	Deň pamiatky na holokaust OSN a Tu Bi Švat
24. februára 2013	nedeľa	Klub Šalom – Purim
17. marca 2013	nedeľa	Limmud v Komárne
26. marca 2013	utorok	II. večer sederu
28. apríla 2013	nedeľa	Komárňanské dni – Lag Beomer
19. mája 2013	nedeľa	Klub Šalom- Šavout
9. júna 2013	nedeľa	Deň martýrov
Júl 2013		Výlet do Košíc – Hlavného mesta európskej kultúry
25. augusta 2013	nedeľa	Európsky deň židovskej kultúry
4. septembra 2013	streda	Erev Roš Hašana
5-6. septembra 2013	štvrtok-piatok	Roš Hašana
13. septembra 2013	piatok	Kol Nidré
14. septembra 2013	sobota	Jom Kipur
22. septembra 2013	nedeľa	Klub Šalom- Sukot
20. októbra 2013	nedeľa	Klub Šalom
17. novembra 2013	nedeľa	Výlet
1. decembra 2013	nedeľa	Klub Šalom- Chanuka

Vyhradzuje si právo zmeny programu! ■

pt

Hlavný rabín Dr. István Domán oslavuje 90. narodeniny

Dr. István Domán, hlavný rabín synagógy na ulici Hunyadi v Budapešti, oslavuje 17. novembra okružne 90. narodeniny. Spolu s členmi komunity jeho synagógy nás niekoľkokrát navštívil v Komárne. Mazl Tov! Bis 120! ■

Žiadame Vašu podporu

Vážení čitatelia!

Prosíme Vás, aby ste podľa Vašich možností podporovali programy ŽNO v Komárne, ako aj vydávanie Spravodaja, údržbu budov a obnovu cintorína.

Od 1. januára 2008 môžete zasielať peniaze na nasledujúce účty (je možnosť platiť osobne na sekretariáte, ako aj poukázanie peňazí šekom):

Poukázanie peňazí z územia SR:

26384962/0900- Slovenská sporiteľňa alebo
10103804/5200- OTP Slovakia

Poukázanie peňazí zo zahraničia:

Adresa: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovenská republika

IBAN: SK0609000000000026384962

SWIFT: GIBASKBX

Adresa banky: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno

alebo

IBAN: SK5252000000000010103804

SWIFT: OTPVSKBX

Adresa banky: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Ďakujeme!

Krátke správy

☆ Spravodaj, Komárňanskú židovskú náboženskú obec a klub Šalom podporili: darcovia, ktorí si priali zostať v anonymite. Ďakujeme!

☆ Naša ŽNO obdržala pozvanie od Rotary klubu Komárna a Komáromu. Na novembrovom stretnutí prednesie správu o činnosti našej ŽNO Tamás Paszternák.

☆ Z finančných prostriedkov verejnej súťaže sme mali možnosť nakúpiť nové knihy do našej mini-knižnice Bélu Spitzera.

☆ Ako prípravu na budúci rok sme podali viacero prihlášok do tendrov na rok 2013. Od ich výsledku záleží, aké programy budeme môcť usporiadať nasledujúci rok. Začali sme vyúčtovanie tendrov roku 2012.

☆ V lete tohto roku praskli vodovodné rúry v budove Menház, teraz sme začali s ich rekonštrukciou.

BIG 75!

V týchto dňoch oslavoval 75. narodeniny náš pravidelný čitateľ, známy spisovateľ **István Gábor Benedek**, ktorý už bol našim hosťom aj v Komárne. Prajeme mu veľa zdravia a ďalšie tvorivé úspechy! ■

Objednávka macesu na Pesach

Vaše objednávky na maces na budúcoročný Pesach očakávame do 15. decembra 2012 (e-mail: menhaz@menhaz.sk, tel: +421-35-7731-224). Aj naďalej je možnosť objednať si aj macesovú múka a víno! ■

Seminár SÚŽM v Trenčíne

Článok na strane 3.

Chanuka a odhalenie pamätnej tabule

ŽNO v Komárne týmto pozýva všetkých záujemcov na chanukové stretnutie klubu Šalom, ktoré sa uskutoční **9. decembra 2012 o 14.30 hod** v Menháze. **Program:**

Spomienka na rabínov z Komárna – odhalenie pamätnej tabule v synagóge.

Sviatok Chanuky v klube Šalom – zapálenie sviečok, jedenie šišiek, tanderli. O sviatku bude hovoriť Mihály Riszovannij, sviečky zapáli a modlitbu prednesie kantor synagógy na ulici Frankel v Budapešti, operný spevák

Gergely Nógrádi. V programe budú účinkovať: poslucháčka bratislavskej Vysoké školy múzických umení Ágnes Jókai, študenti z Gymnázia J. Selého Hernandez Franco Vivien a Ádám Szurcsík, výhercovia recitačnej súťaže Alberta Kardosa, usporiadanej ŽNO v Debrecíne, ich prípravu viedla pani profesorka Adriana Spátai.

Pre deti sme pripravili osobitné prekvapenie. Oslavujme spolu sviatok svetla! ■

Obnova strechy – Ul. Eötvösa 9

Naša ŽNO realizuje ďalšie kroky v záujme zlepšenia stavu nehnuteľností. V týchto dňoch sa špeciálnou technológiou uskutoční rekonštrukcia strechy domu na Ulici Eötvösa 9. V priebehu prác sa odstránia nepoužívané antény a komíny, s ktorými sme mali predtým veľa starostí, nakoľko zatekala stará bridlicová strecha. Našťastie nám pomohlo najomné za uplynulé roky v tom,

aby sme ešte pred zimou ukončili práce, čím prispejeme k záchrane našej nehnuteľnosti. Máme na pláne aj obnovu – rekonštrukciu priečelia budovy, ktorá sa naposledy uskutočnila po vojne. V suteréne budovy je aj naďalej možnosť prenájmu bývalej čalúnnickej dielne (vyžaduje si úplnú rekonštrukciu). Informácie môžete získať na sekretariáte a na adrese kile@menhaz.sk. ■

Sviatok Chanuky

Sviatok Chanuky sa v tomto roku začína 8. decembra, v sobotu večer po šabate – zapálenie prvej sviečky. Druhú sviečku zapálime spoločne v nedeľu **9. decembra** v Menháze. 7. sviečka sa má zapáliť v piatok večer ešte pred šabatom. Posledná 8. sviečka v sobotu večer po šabate. Sviatok končí 16. decembra, v nedeľu. Chag sameach! ■

Výmena textílií v synagóge – výzva

Naša ŽNO by chcela v roku 2013 vymeniť textílie v synagóge. Po nejznej revolúcii sa nám podarilo obnoviť synagógu, ale stratené textílie (parochet, záclona na skrini Tóry, bima – stôl, na ktorom je uložená Tóra pri jej čítaní a omed – stôl predmodliaceho) boli iba dočasne nahradené. Podali sme prihlášky do súťaže, ale očakávame aj dary, aby sme mali možnosť čo najskôr si objednať zamat z Izraela, ktorý pre nás osobitne vyrobí. Vašu finančnú podporu očakávame na sekretariáte ŽNO alebo na účte zverejnenom na 2. strane Spravodajcu. V rubrike oznamy uveďte slovo textil. Spoločne sa pričíňme o skrášlenie našej synagógy! ■

**Každému čitateľovi
prajeme príjemné
strávenie sviatku
Chanuky!**

